

*Together in defense of
Life, family, Liberty
and sovereignty!*

Warszawa, dnia 27 marca 2026 roku

Pan Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

Szanowny Panie Premierze

W dniu 27 stycznia 2026 r. Rada Ministrów Hiszpanii przyjęła projekt królewskiego dekretu przewidującego masową amnestię dla migrantów o nieuregulowanym statusie, którzy przybyli na jej terytorium przed 31 grudnia 2025 r. Szacuje się, że do czerwca 2026 r. od 500 000 do 700 000 nielegalnych migrantów— w większości z krajów Ameryki Łacińskiej — uzyska prawo do legalnego pobytu. Według rządu hiszpańskiego taka daleko idąca decyzja jest uzasadniona prawami migrantów, względami fiskalnymi oraz niedoborem siły roboczej na hiszpańskim rynku pracy.

Rząd określa tę amnestię jako „nadzwyczajną legalizację” (hiszp. regularización extraordinaria), zapewniając, że proponowane ramy prawne zawierają odpowiednie gwarancje proceduralne mające zapobiegać negatywnym konsekwencjom wynikającym z przyjęcia tak dużej liczby migrantów. Środek ten ma charakter tymczasowy; pozwolenia na pobyt będą przyznawane na wniosek, wyłącznie migrantom, którzy przybyli przed końcem 2025 r., nie są karani i nie stanowią zagrożenia dla porządku publicznego.

Jednocześnie procedura wiąże się z szeregiem zagrożeń, istotnych nie tylko dla samej Hiszpanii, ale dla całej Unii Europejskiej. Na podstawie pozwoleń na pobyt wydanych przez rząd hiszpański setki tysięcy migrantów uzyskają prawo wjazdu do każdego państwa członkowskiego UE (zgodnie z artykułem 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen). Teoretycznie ich pobyt w innym kraju UE nie może przekroczyć 90 dni; w praktyce jednak, przy braku kontroli wewnętrznych w strefie Schengen, przestrzeganie tego limitu będzie trudne do zweryfikowania. W rezultacie

*Together in defense of
Life, family, Liberty
and sovereignty!*

wyzwania, które Hiszpania przyjmuje na siebie poprzez przyjęcie dużej liczby migrantów nieregularnych, mogą łatwo stać się wspólnym problemem dla całej Europy.

Nie dziwi zatem, że obawy dotyczące decyzji rządu hiszpańskiego wyraził niedawno Komisarz UE ds. Wewnętrznych i Migracji, który stwierdził: „Uzyskanie pozwolenia na pobyt w Unii Europejskiej nie jest czekiem in blanco. Każde państwo musi unikać decyzji, które mają negatywne skutki dla innych członków.” Trudno jednak wyobrazić sobie, by amnestia na taką skalę nie przyniosła negatywnych konsekwencji.

Po pierwsze, amnestia dla setek tysięcy osób, które złamały prawo, aby dostać się do Hiszpanii, może zachęcić wielu innych cudzoziemców z całego świata do podejmowania próby nielegalnego przekroczenia granicy (tzw. „czynnik przyciągania”). Europa wciąż nie w pełni uporała się z konsekwencjami trzech dużych kryzysów migracyjnych ostatniej dekady, a Hiszpania naraża ją teraz na kolejny.

Po drugie, skuteczność weryfikacji karalności tak dużej liczby migrantów nieregularnych pozostaje wysoce niepewna. Choć w przypadku hiszpańskiego rejestru karalności może być to stosunkowo proste, uzyskanie potwierdzenia braku karalności w krajach pochodzenia migrantów stanowi znacznie większe wyzwanie. Formalnie każdy migrant powinien uzyskać zaświadczenie o niekaralności od władz swojego kraju pochodzenia i przetłumaczyć je na język hiszpański. W praktyce może to okazać się trudne w wielu przypadkach z powodu nieefektywności lub korupcji administracji w kraju pochodzenia, braku wiarygodnych rejestrów karnych, a nawet trwającej wojny domowej. W rezultacie rząd może zostać zmuszony do rezygnacji z efektywnej weryfikacji tego wymogu i polegać wyłącznie na nieweryfikowalnych oświadczeniach migrantów o braku karalności.

Po trzecie, jeszcze trudniej będzie ustalić, czy dany migrant, mimo braku karalności, stanowi zagrożenie dla porządku publicznego. Przy setkach tysięcy wniosków jest wysoce nieprawdopodobne, aby hiszpańska policja i służby bezpieczeństwa były w stanie przeprowadzić skuteczne kontrole w każdym przypadku.

Po czwarte, problem masowej imigracji nie ogranicza się do przestępczości. Wynika również z oczywistej trudności skutecznego integrowania tak dużej grupy ludzi w społeczeństwie. Fakt, że większość omawianych migrantów nie jest obecnie zaangażowana w działalność przestępczą, w żaden sposób nie gwarantuje, że nie staną się obciążeniem dla systemów opieki społecznej, ani nie eliminuje ryzyka powstania wyobcowanych enklaw mniejszości narodowych odrzucających europejskie zwyczaje i wartości.

*Together in defense of
Life, family, liberty
and sovereignty!*

Decyzja rządu hiszpańskiego stoi w wyraźnym napięciu z prawem Unii Europejskiej: zasadą lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE), koncepcją obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (art. 3 ust. 2 TUE) oraz standardami regulującymi politykę migracyjną Unii (art. 79 ust. 1 TFUE).

Wzywamy Pana do obrony bezpieczeństwa Polski przed niekontrolowaną masową imigracją. Przypominamy, że ani Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ani żaden inny traktat międzynarodowy nie gwarantuje nikomu „prawa do imigracji”. Podkreślamy również, że na mocy art. 3 ust. 2 TUE, Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z **właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych**, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości. Zauważamy również, że zgodnie z art. 79 ust. 1 TFUE, Unia ma rozwijać wspólną politykę migracyjną ukierunkowaną na (...) **zapobieganie nielegalnej imigracji i handlowi ludźmi oraz wzmocnione ich zwalczanie**.

Naszym zdaniem w obecnych okolicznościach konieczne stało się podjęcie odpowiednich kroków prawnych i politycznych, aby zdusić w zarodku załążki kolejnego kryzysu migracyjnego wywołanego przez rząd Królestwa Hiszpanii.

Po pierwsze, należy chronić inne państwa europejskie przed negatywnymi konsekwencjami hiszpańskiej amnestii migracyjnej. Kodeks graniczny Schengen daje rządowi Państwa członkowskiego narzędzia umożliwiające ochronę ich granic:

1. w przypadku „poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego” państwo członkowskie może przywrócić kontrole graniczne (art. 25 KGS);
2. dopiero po przywróceniu kontroli granicznych możliwe staje się skuteczne weryfikowanie wszystkich warunków wjazdu cudzoziemców, takich jak brak karalności czy posiadanie wystarczających środków utrzymania (art. 6 ust. 1 i 5 KGS).

Po drugie, wejście w życie wspomnianego dekretu rządowego może zostać uznane za niewypełnienie zobowiązań wynikających z zasady szczerzej współpracy, obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz standardów polityki migracyjnej UE. W tym kontekście przypominamy, że każde państwo członkowskie ma prawo wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości przeciwko innemu państwu członkowskiemu, jeśli uzna, że „nie wypełniło zobowiązania wynikającego z Traktatów” (art. 259 TFUE).

*Together in defense of
Life, family, Liberty
and sovereignty!*

Wreszcie, nie jest jeszcze za późno, aby zapobiec kryzysowi poprzez działania polityczne, w szczególności prowadzenie dwustronnych rozmów dyplomatycznych z rządem Hiszpanii w celu przekonania go do rezygnacji z planów masowej amnestii imigracyjnej oraz uwzględnienia interesów wspólnoty europejskiej jako całości przy podejmowaniu decyzji o znaczeniu kontynentalnym.

W świetle powyższego wzywamy Pana do szybkiego i zdecydowanego działania w obronie fundamentalnych wartości europejskich oraz do uchronienia Europy przed kolejnym kryzysem migracyjnym.

z poważaniem,

Jerzy Kwaśniewski

President

Ordo Iuris Institute for Legal Culture